

تفسیر قرآن، یک قرآن ناطقی می خواهد

آیت الله جوادی آملی در درس اخلاق این هفته خود گفت: اگر قرآن بخواند قیام جامع بشود به برکت عترت طاهری است، چرا که قرآن یک قرآن ناطقی می خواهد که او را تفسیر، تبیین و اجرا کند. زینب کبرا و وجود مبارک امام سجاد(ع) راهشان همین بود.

آیت الله جوادی آملی در درس اخلاق این هفته خود گفت: اگر قرآن بخواند قیام جامع بشود به برکت عترت طاهری است، چرا که قرآن یک قرآن ناطقی می خواهد که او را تفسیر، تبیین و اجرا کند. زینب کبرا و وجود مبارک امام سجاد(ع) راهشان همین بود.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله العظمی جوادی آملی در جلسه درس اخلاق خود بیاناتی فرموده اند که متن آن در پی می آید:

ایشان در این جلسه به بیان فضایل حضرت زینب کبرا پرداختند و گفتند: همان طوری که وجود مبارک سیدالشهداء عقیله بنی هاشم است زینب کبرا هم عقیله بنی هاشم است، این تاء، تاء تأیید نیست این تاء، تاء مبالغه است و از این جهت آن حضرت را عقیله نامیدند که ایشان در عقلانیت کامل است. بر اساس این تعلیل، هم سیدالشهداء(ع) عقیله بنی هاشم است هم زینب کبرا.

ایشان در ادامه به پاسخ عارفانه حضرت زینب کبرا به سوال ابن زیاد در مجلس کوفه اشاره کردند و اظهار داشتند: وقتی در مجلس کوفه ابن زیاد از آن عقیله سؤال می کند: کاری که خدا با برادرت کرد چه بود؟ حضرت در اینجا چون صحبت از کار الله است عارفانه سخن گفت و فرمود: «لا رأیت الا جمیلا» کار خدا جز حق و جمیل و عدل چیز دیگر نیست، فرمود «رأیته جمیلا»، کسی که با «لا اله الا الله» زندگی می کند این را نمی گوید بلکه می گوید: «ما رأیت الا جمیلا»؛ اگر کار خداست آزمون الهی است، برابر آن آزمون سرفراز به در آمده است.

ایشان با تبیین محدوده اخلاق و عرفان خاطرنشان کردند: حکیم و متکلم بحث های عالم را با رعایت خلق و خالق می بیند اما عارف کاملاً مرز کار خلق را از کار خالق جدا می کند، عارف کاری با آدم خوب شدن ندارد این کار فن اخلاق است در فن اخلاق، شخص تلاش و کوشش او این است که در جنگ بین نفس و عقل، داور خوبی باشد عقل را بر نفسی که امار بالسوء است ترجیح بدهد از رذایل برهد و به فضایل برسد یا «خوفاً من النار» این کار را می کند یا «شوقاً الی الجنة» این کار را می کند بالأخره می شود مذهب، کار فن اخلاق، تهذیب نفس است همین؛ ولی اگر کسی این کار را انجام داد و آدم منزله، باتقوا، عادل و اهل بهشتی شد از آن به بعد اجازه پرواز به فن عرفان را دارد که در کار خدا سخن بگوید نه در کار خلق.

ایشان ادامه دادند: در محدوده عرفان سخن از بدی و شر و عصیان و کذب و امثال ذلک نیست اگر کسی از مسئله فعل نفس و تهذیب نفس رهایی پیدا کرد وارد حوزه کار الله شد خدا هست و اسمای او، خدا هست و اوصاف او، خدا هست و افعال او، خدا هست و آثار او، در آن منطقه جز عقل و عدل چیز دیگری نیست.

ایشان در ادامه به تشریح صفت رحمانیت خداوند پرداختند و گفتند: اگر کسی وارد این مرحله شد به جید باور دارد که در عالم جز زیبایی چیز دیگری نیست و زیبایی کار خدا گاهی اقتضا می کند تنبیه را، گاهی اقتضا می کند ادب را. خدا رحمتی دارد و غضبی دارد اما این رحمت رحیمیه است که مقابل دارد، طبق بیان نورانی از امام سجاد(ع) که فرمود: رحمت خدا پیش از غضب اوست، طبق ادله دیگر اما «یا من سبقت رحمته غضبه» یعنی قبل از اینکه خدا غضب بکند پیشاپیش نقشه را رحمت ترسیم می کند مهندس را رحمت ترسیم می کند که کجا غضب ببارد و چقدر غضب ببارد بر چه کسی غضب ببارد.

حضرت آیت الله جوادی آملی با اشاره به بیان نورانی امیرالمؤمنین(ع) اذعان داشتند: یک بیان نورانی از امیرالمؤمنین(ع) است که اولیای الهی را معنا می کند و معرفی می کند می فرماید این اولیای الهی یک تعامل متقابلی با قرآن کریم دارند درست است که علمشان از قرآن است به برکت قرآن، عالم شدند اما رواج قرآن در جامعه هم به برکت اولیای الهی است، بهم عِلْم الْکِتَاب و به عِلْمُوا و بهم قَام الْکِتَاب و به قَامُوا یعنی اهل بیت علم دارند اما علمشان قرآنی است؛ ولی قرآن اگر بخواند در جامعه منتشر شود به برکت اهل بیت است، اگر قرآن بخواند قیام جامع بشود به برکت عترت طاهری است، چرا که قرآن یک قرآن ناطقی می خواهد که او را تفسیر، تبیین و اجرا کند. زینب کبرا و وجود مبارک امام سجاد(ع) راهشان همین بود.

ایشان در فراز پایانی سخنان خود با یادآوری اهمیت توجه به نماز بیان داشتند: همه ما مخصوصاً عزیزانی که مروجان مسئله اقامه نمازند چه در بخش فرهنگی، چه در بخش اجتماعی و سیاسی و سایر قسمت ها باید توجه کنند که این ستون را به پا ندارند وقتی این ستون به پا داشته شد خود این ستون، جلوی زشتی ها را می گیرد.

ایشان با اشاره به نقش بازدارندگی نماز در برخورد انسان با منکرات، اظهار داشتند: ما اگر خواستیم بفهمیم این نماز مقبول است یا نه یک راه خوبی دارد البته تشخیص اساسی قبول و نکول به قیامت وابسته است اما در دنیا هر کسی اهل حساب باشد می تواند بفهمد نماز او قبول شد یا قبول نشد؛ زیرا خدای سبحان نماز را معرفی کرده فرمود: *إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ* نماز مثل اینکه «الانسان ما هو؟» می گویند «حیوان ناطق» الصلاة ما هی؟ الصلاة ما هی؟ هی الناهیه عن الفحشاء و المنکر» حالا اگر کسی ظهر و عصر نمازش را خواند تا غروب به شکر الهی آلوده نشد این مطمئن باشد نمازش مقبول شد چون آنچه جلوی فحشا و منکر را گرفت همین عبادت بود اما اگر - خدای ناکرده - در بین راه آلوده شد این مطمئن باشد نمازش قبول نشد.